

Sygn. akt V CNP 15/17

## POSTANOWIENIE

Dnia 4 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie ze skargi A.M.  
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku  
Sądu Okręgowego w K.  
z dnia 13 lipca 2015 r., sygn. akt III Ca (...),  
w sprawie z powództwa W.G.  
przeciwko A.M.  
o zapłatę,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 4 października 2017 r.,

**odrzuca skargę.**

## UZASADNIENIE

Pozwana A.M. wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 13 lipca 2015 r. zmieniającego z apelacji powoda W.G. wyrok Sądu pierwszej przez uwzględnienie powództwa o zapłatę kwoty 1900 złotych z odsetkami ustawowymi.

Skarga została oparta na podstawie naruszenia prawa materialnego przez błędną wykładnię art. 66 § 1 w zw. z art. 659 § 1 k.c., przez niezastosowanie zawartych w art. 65 § 1 i 2 k.c. dyrektyw wykładni oświadczenia woli a także na podstawie naruszenia przepisów prawa procesowego tj. art. 367 § 3, 374, 375 k.p.c. oraz art. 98 k.p.c. w zw. z § 6 i 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2016 r.

Skarżąca wskazała, że wydanie przedmiotowego wyroku spowodowało po jej stronie szkodę odpowiadającą kwocie 4035,00 złotych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424<sup>5</sup> § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie powinna zawierać szereg elementów konstrukcyjnych. Należą do nich:

- 1) oznaczenie postanowienia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości lub w części,
- 2) przytoczenie podstaw skargi oraz ich uzasadnienie,
- 3) wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone postanowienie jest niezgodne,
- 4) uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie postanowienia, którego skarga dotyczy,
- 5) wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego postanowienia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a ponadto - gdy skargę wniesiono, stosując art. 424<sup>1</sup> § 2 - że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi,
- 6) wniosek o stwierdzenie niezgodności z prawem postanowienia co do istoty.

Są to elementy konstrukcyjne skargi. Brak któregośkolwiek z tych elementów stanowi samodzielną i wystarczającą podstawę odrzucenia skargi jako niedopuszczalnej (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 lutego 2007 r., V CNP 8/07, nie publ.) i to bez wszczęcia postępowania naprawczego (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 7 lutego 2008 r., IV CNP 223/07, nie publ.; z dnia 17 czerwca 2008 r. I BU 18/07; nie publ.; z dnia 16 października 2009 r., IV CNP 56/09, nie publ.; z dnia 5 sierpnia 2010 r., IV CNP 44/10, nie publ.).

Skarga pozwanej nie spełnia wymagań przewidzianych w art. 424<sup>5</sup> § 1 pkt 3 k.p.c., to znaczy nie wskazuje się w niej przepisów prawa, z którymi zaskarżone postanowienie jest niezgodne. Wskazanie konkretnego przepisu tj. numeru artykułu oraz aktu prawnego, z którym zaskarżone postanowienie jest niezgodne, jest osobnym - obok przytoczenia jej podstaw skargi i ich uzasadnienia - wymaganiem konstrukcyjnym skargi. Ten element skargi nie jest tożsamy z przytoczeniem

podstaw skargi i ich uzasadnienia, mimo że niejednokrotnie podstawy skargi są zbieżne z przepisami, które skarżący wskaże jako te, z którymi orzeczenie jest niezgodne. Jednakże może być i tak, że zakres podstawy skargi jest szerszy lub w ogóle odmienny od przepisów, z którymi zaskarżony wyrok (postanowienie) pozostaje w sprzeczności. Dlatego ustawodawca wprowadził rozróżnienie ustanawiając odrębne wymagania w art. 424<sup>5</sup> § 1 pkt 2 i 3 k.p.c. (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 stycznia 2006 r., III CNP 23/05; z dnia 7 sierpnia 2012 r., III CNP 14/12, OSNC 2013, nr 10, poz. 50; z dnia 11 maja 2017 r., III CNP 40/16).

Z przytoczonych względów na podstawie art. 424<sup>8</sup> § 1 k.p.c. należało odrzucić skargę pozwanej.

aj